

Fællesskabets Dag.

Det var en stor oplevelse at deltage i Fællesskabets Dag på Svendborg Vandrerhjem d. 28.-29. april 2012. Som førstegangsdeltager mødte jeg op med store forventninger, og jeg oplevede et godt, varmt og givende fællesskab med kvinder fra forskellige kirkesamfund. Vi var ca. 40 deltagere, og rammerne var de bedst tænkelige og forplejningen helt i top.

Vi blev budt velkommen af formanden Inge-Lise Lollike, der også præsenterede emnet for næste års bededag: "Jeg var fremmed og I tog imod mig". Materialet er udarbejdet af kvinder i Frankrig. Inge-Lise sluttede sin velkomst med at sammenligne os med en stor farverig buket af mange forskellige blomster. Ingen kan undværes. Vi skal alle udfylde vores plads. Der er brug for os alle.

Efter kaffen præsenterede Lene Brødstrup 5 kvinder med forskellig etnisk baggrund. De fortalte om deres oplevelser og møde med Danmark og danskerne. Det var meget spændende at lytte til deres beretninger, der handlede om vanskeligheder i forbindelse med at flytte til et nyt land langt fra deres eget hjemland, og det at skulle lære et nyt sprog og en ny kultur. De fortalte også om, hvor godt,

de følte sig modtaget i Danmark, selv om de ofte savnede landet og familien, de var rejst fra.

Ruth fra Rwanda, Rose fra Burma og May fra Srilanka

Mari fra Elfenbenskysten og Chang fra Burma.

Beretningerne fra kvinderne, der kom fra Asien og Afrika, gjorde et stærkt indtryk. Det blev en påmindelse om, at vi alle skal være parat til at være noget for de fremmede, der kommer til vores lokalområde og har brug for hjælp.

Søndag formiddag fortalte Bodil Skjøtt, generalsekretær for Den Danske Israelsmission, om hvordan det var som familie at komme til Israel og arbejde i spændingsfeltet i Gazaområdet. Gennem sit arbejde lærte hun, hvor svært det kan være at komme ind på mennesker i en fremmed kultur, bl.a. vedr. religiøse

fester, anderledes sprog og tankegang. Hun beskrev bl.a. hvordan usikkerhed kan skabe frygt, negativitet og ende i ondskab. Vi skal forstå de fremmede – alle kan ikke behandles ens. – Formiddagens højdepunkt var for mig en højtidelig og inspirerende gudstjeneste, som Bodil Skjøtt også stod for.

Sognemedhjælper Elizabeth Olesen havde stævnets sidste indlæg. Hun var pastor og lærer på Filipinerne og senere missionær i Nepal, indtil hun i 1995 kom til Danmark. Hun fortalte levende og interessant om sit liv. Efter 3 år med sprogscole tog hun læreruddannelse fra Zahle. Hun illustrerede for os, hvordan hun de første år hovedsageligt kommunikerede gennem egne og kendte malerier og bibelske tekster, indtil hun beherskede sproget bedre.

Hun lærte os bl.a. en meget enkel filipinsk sang:

I dag er jeg glad
du er også glad
og vi er alle glade her
tralalala.

Du er min ven,
og jeg er din ven,
og vi er alle venner her
tralalala

Den røde tråd i Elizabeth Olesens budskab handlede om korset og forsoningen, og hvordan vi kan være redskaber i Guds hånd. Vi skal altid dele hinandens byrder.

*Gerda Nielsen, Thisted.
Foto: Ellen Holm*

Forårsbuket fra Svendborg

